

Warszawa, dnia 18 stycznia 2016 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

AP9.0811.1.2015

Pan
Jacek Uczkiewicz
Wiceprezes
Najwyższej Izby Kontroli

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2012 r., poz. 82) oraz mając na uwadze wystąpienie pokontrolne z dnia 28 grudnia 2015 r., znak. KBF.410.006.01.2015 dot. kontroli P/15/012 „Przedawnianie się zobowiązań podatkowych”, uprzejmie informuję, co następuje:

W odniesieniu do wniosku Nr 1 ww. wystąpienia dotyczącego wypracowania rozwiązań zmierzających do zahamowania wzrostu zaległości podatkowych, informuję, iż trwają prace nad usprawnieniem procesu poboru i egzekucji m.in. poprzez:

- upowszechnienie elektronicznej wymiany informacji,
- rozbudowanie funkcjonalności OGNIVO, co usprawni i poprawi egzekucję administracyjną z wykorzystaniem rozwiązań informatycznych związanych z przesyłaniem do banku drogą elektroniczną zapytań o rachunek bankowy zobowiązanych,
- wprowadzenie modyfikacji funkcjonalności systemu informatycznego EGAPOLTAX obsługującego komórki egzekucyjne w urzędach skarbowych.

Równocześnie prowadzone są analizy zmierzające do reformy administracyjnego postępowania egzekucyjnego i zabezpieczającego m. in. w zakresie organów postępowania egzekucyjnego w administracji, kosztów postępowania egzekucyjnego, a także innych procesów mogących zwiększyć efektywność poboru należności podatkowych.

W zakresie wniosku Nr 2 podzielam zawartą w nim tezę o potrzebie opracowania we współdziałaniu z innymi organami państwa koncepcji wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 października 2013 r. sygn. akt SK 40/12. Pragnę zauważyć, że Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej pismem z dnia 1 października 2015 r. wystąpił do Trybunału Konstytucyjnego o wyjaśnienie wątpliwości co do treści pkt 2 tego wyroku.

Wyjaśnienie przez Trybunał Konstytucyjny, w drodze wykładni, wątpliwości co do treści ww. wyroku będzie miało istotny wpływ na kierunek zmian i wypracowanie rozwiązań legislacyjnych wykonujących ten wyrok. Dlatego też nowa koncepcja wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego powinna zostać przedstawiona po wypowiedzeniu się przez Trybunał w sprawie pisma Marszałka Sejmu RP z dnia 1 października 2015 r. W innym przypadku może okazać się, że sposób wykonania wyroku TK nie będzie w pełni oddawał zakresu tego wyroku. Szczególnie uniknąć należy sytuacji aby status wierzyciela publicznoprawnego nie został pogorszony w stopniu większym niż to wynika z treści tego wyroku.

Warto także podkreślić, że postulat uregulowania kwestii wpływu hipoteki lub zastawu skarbowego na przedawnienie poboru podatku został zawarty w Kierunkowych założeniach nowej ordynacji podatkowej, opracowanych przez Komisję Kodyfikacyjną Ogólnego Prawa Podatkowego. Zdaniem Komisji w tym zakresie należy wprowadzić rozwiązanie odpowiadające przedawnieniu wierzytelności cywilnoprawnych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem. W konsekwencji przedawnienie poboru w odniesieniu do wierzytelności podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem nie naruszałoby uprawnień wierzyciela publicznego do uzyskania zaspokojenia z rzeczy obciążonej. Jeśli jednak w toku dalszych prac okaże się, że nie będzie możliwe przygotowanie rozwiązania, które będzie spełniało ww. wymogi, ale także odpowiadało innym, w tym wynikającym z wyroku TK z dnia 8 października 2013 r. (sygn. Akt SK 40/12), to przyjęte zostanie rozwiązanie odmienne. W tym zakresie przedmiotem szczegółowej analizy będzie rozwiązanie polegające na tym, że ustanowienie hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego będzie skutkowało przerwaniem lub zawieszeniem biegu terminu przedawnienia poboru, z uwzględnieniem, ustalonego w toku dalszych prac, maksymalnego okresu przedłużania przedawnienia poboru na skutek zawieszenia lub przerwania biegu tego terminu (Kierunkowe założenia nowej ordynacji podatkowej z dnia 24 września 2015 r., s. 71).

Na marginesie należy zaznaczyć, że Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 listopada 2015 r. sygn. akt II CSK 517/14 wskazał, że powołany wyrok Trybunału Konstytucyjnego spowodował utratę mocy obowiązującej jedynie przepisu określonego w sentencji wyroku (tj. art. 70 § 6 Ordynacji podatkowej w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 1998 r. do 31 grudnia 2002 r.), moc wiążącą bowiem ma tylko sentencja wyroku, a nie jego uzasadnienie. Według Sądu Najwyższego przepis art. 70 § 8 Ordynacji podatkowej ma w dalszym ciągu moc obowiązującą (s. 7-8 wyroku SN).

Odnosząc się do kwestii przestrzegania terminów w udzielaniu wyjaśnień na wątpliwości interpretacyjne zgłoszone przez jednostki podległe Ministrowi Finansów (wniosek Nr 3 wystąpienia pokontrolnego), informuję, iż poszczególne departamenty merytoryczne Ministerstwa Finansów, odpowiedzialne za realizację powyższego zadania dołożą wszelkich starań, aby terminy zajmowania stanowiska były jak najkrótsze.

2 powołanie

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU

Marian Banaś

